

aquesta decisió i anuncia conseqüències molt negatives per a la investigació en física de partícules elementals en el seu país. Deixant a part la posició de Weinberg en aquest tema, és important assenyalar que l'abundant informació sobre el SSC pot ser útil per introduir-nos dins de la problemàtica dels gran projectes científics en el marc de les relacions entre ciència i societat.

Carlos F. Sopena

CRÒNICA

Congrés Internacional. Radio Emission From The Stars and The Sun

Barcelona, 3 al 7 de juliol de 1995

Entre els dies 3 i 7 de juliol de 1995 tingué lloc a la Facultat de Física de la Universitat de Barcelona el congrés internacional *Radio Emission from the Stars and the Sun*, organitzat pel Departament d'Astronomia i Meteorologia d'aquesta Universitat. A més de la UB, altres institucions patrocinadores del congrés van ser: CIRIT-Comissionat per a Universitats i Recerca, Direcció General de Investigació Científica i Tècnica de l'Estat, Fundació Catalana per a la Recerca, Sociedad Española de Astronomía i International Union of Radio Science, com també les empreses Mazel Ingenieros SA i Océ España.

El congrés va aplegar un total de 122 participants procedents de 20 països. Es van dur a terme 21 conferències de revisió, 4 conferències invitades i fins a 82 comunicacions entre presentacions orals i pòsters. Els temes tractats van incloure: emissió en longituds d'ona ràdio dels embolcalls circumestel·lars, supernoves, noves i variables cataclísmiques, binàries de raigs X, activitat ràdio de les estrelles, el Sol actiu, el Sol quiescent i la connexió solar-estel·lar. Pel que fa a l'organització, el comitè organitzador científic estava format pels doctors T. S. Bastian (Universitat de Colorado), S. Enome (Nobeyama Radio Observatory), B. Hjellming (National

Radio Astronomy Observatory), J. F. Lestrade (Observatoire de Paris), M. Massi (Osservatorio di Arcetri), J. M. Paredes (Universitat de Barcelona), R. B. Phillips (MIT Haystack Observatory), L. F. Rodríguez (Universitat Nacional Autònoma de Mèxic), E. R. Seaquist (Universitat de Toronto), R. Spencer (Universitat de Manchester), R. Strom (Netherlands Foundation for Research in Astronomy), A. R. Taylor (Chairman, Universitat de Calgary) i R. C. Vermeulen (California Institute of Technology). Els membres del comitè organitzador local eren els doctors Josep M. Paredes Poy (president), Guillem Anglada Pons, Robert Estalella Boadella, Josep Martí Ribas i Marta Peracaula Bosch, tots ells de la Universitat de Barcelona, com també el Dr. Antoni Rius Jordan, del CSIC.

Entre les contribucions més remarcables presentades al congrés figuren les dedicades als recentment descoberts sistemes estel·lars de la nostra galàxia que presenten ejeccions de plasma a velocitat superlumínica (vegeu la portada d'aquest número de la revista). El moviment superlumínic era, fins no fa gaire, un fenomen exclusiu de l'astrofísica extragalàctica. Igualment rellevant fou la presentació de les espectaculars imatges, obtingudes mitjançant tècniques de VLBI, de les primeres etapes d'expansió del material ejectat en una explosió de supernova. Totes les contribucions presentades es publicaran en un volum de la col·lecció *Astronomical Society of the Pacific Conference Series*.

Entre les conclusions generals finalment obtingudes podem assenyalar el reconeixement de l'emissió ràdio com un fenomen omnipresent al llarg de tota l'evolució estel·lar. Per tant, en qualsevol de les seves etapes evolutives, el nostre coneixement de les estrelles es pot beneficiar dels moderns instruments radioastronòmics actualment existents o en vies de construcció. Una part del congrés es va dedicar precisament a la presentació de les properes generacions d'aquests instruments, tant a terra com a l'espai. Entre els instruments presentats destaquen els interferòmetres mil·limètrics, amb capacitat teòrica de detecció de planetes extra solars en formació, i la radiointerferometria des de l'espai (VLBI espacial), capaç d'assolir resolucions angulars de fins a 10^{-6} segons d'arc (les més elevades que s'hagin obtingut mai en qualsevol domini de l'espectre electromagnètic). En el vessant d'interpretació teòrica de les observacions, es va fer palesa la complexitat dels mecanismes físics que operen en les radioestels i el Sol i la necessitat de desenvolupar noves eines de càlcul per a la seva modelització.

J. M. Paredes